

متن پرسش

با سلام استاد گرامی با توجه به اینکه می‌گویند سجده نزدیکترین حالت قرب به خداوند و حالتی است که در آن شیطان قدرت تسلط بر انسان ندارد آیا منظور همین سجده‌ها را طولانی کردن است در نمازها یا غیر از آنها سجده رفتن و ذکر گفتن؟ و آیا معرفت صحیح پیدا کردن از طولانی کردن سجده برتر نمی‌باشد؟ با توجه با آیه ۴۲ سوره قلم "روزی که ساق پاهای برهنه می‌شوند و دعوت به سجود می‌شوند اما نمی‌توانند" آیا منظور همان طولانی کردن سجده است یا سجده را باید بندگی خدا تعریف کرد؟ کسب معارف عالی‌ه و عمل به دستورات حق تعالی. اجر شما با خدای رحمان

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: بعد از معرفت اجمالی به نور عظمت الهی با این رویکرد چه سجده‌ی نمازها را طولانی کنید و چه به طور مجزا سجده کنید، زمینه‌ی تجلی نور عظمت الهی را بر قلب خود فراهم کرده‌اید. با معارف عمیق‌تر عبادات ما کیفی‌تر می‌شود. موفق باشید